

اعمال شب مبعث

شب مبعث از شب های متبرکه است و برای آن اعمالی ذکر کرده اند:

1- در مصباح از حضرت ابوجعفر امام جواد (علیه السلام) روایت شده که فرمود: در رجب شبی است که از آنچه که بر آن آفتاب می تابد، بهتر است و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ) به رسالت مبعوث گردید و برای آن شب اعمالی است که اگر شیعه ای از ما آن اعمال را در آن شب انجام دهد اجر عمل شصت سال می برد. خدمت آن حضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود پس از نماز عشاء هر ساعتی از شب را تا پیش از نیمه آن که خواستی بیدار شو و به جا می آوری دوازده رکعت نماز را که می خوانی در هر رکعت حمد و سوره ای از سوره های کوچک مفصل. (و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن). نمازها دو رکعتی هستند. پس از هر دو رکعت بعد از سلام؛ هفت مرتبه سوره حمد، هفت مرتبه مُعَوِّذَتَین، و سوره های توحید و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هر کدام هفت مرتبه، و سوره قدر و آیه الكرسی هر کدام را هفت مرتبه بخوان. و بعد از اتمام نماز این دعا خوانده شود؛

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ عَرْكِكَ عَلَى أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَسْمِكِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ.»

«ستایش خاص خدایی است که نگیرد فرزندی و نیست برای او در فرمانروایی شریکی و نیست برایش یآوری از خواری و به بزرگی کامل بزرگش شمار خدایا از تو خواهم به حق چیزهایی که موجبات عزت برپایه های عرش می باشد و به حق سرحد نهایی رحمت از کتابت و به نام بزرگتر بزرگتر و به حق ذکرت که والاتر و برتر و اعلی است و به کلمات تام و تمامت که پس بخوان هر دعائی درود فرستی بر محمد و آلش و انجام دهی درباره من آنچه را تو شایسته آنی.»

2- انجام غسل در این شب مستحب است.

3- زیارت حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) که افضل اعمال این شب است .

ابو عبدالله محمد بن بطوطه یکی از علماء اهل سنت است و در ششصد سال پیش از این زمان زندگی می کرده است. وی در سفرنامه خود که معروفست بر حله ابن بطوطه روایت وُرود خود از مکه معظمه به نجف اشرف را ذکر کرده است. وی می نویسد اهل این شهر تمامی رافضی (شیعه) هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله آن که در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لَیْلَةُ الْمَحْیَا است از عراقین و خراسان و بلادِ فارس و رُوم هر شل و مفلوج و زمین گیری که هست را به حرم می آورند که تعداد آنها قریب سی چهل نفر است. این مبتلایان را پس از نماز عشاء می آورند را کنار ضریح مقدّس و مردم جمع می شوند و منتظرند که خوب شدن و برخاستن آنها را ببینند. این جماعت مردم بعضی نماز می خوانند و بعضی ذکر می گویند و بعضی قرآن تلاوت می کنند و بعضی تماشای روضه می کنند تا آن که نصف یا دو ثلث بگذرد. از شب آن وقت جمیع این مبتلایان و زمین گیران که قادر به حرکت و برخاستن نبودند برمی خیزند در حالی که صحیح و تندرست می باشند و بیماری در آنها وجود ندارد و می گویند «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ وَالِي اللَّهِ» و این امریست مشهور است.

من خودم آن شب را در آنجا درک نکرده ام لکن از مردم ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه ای که مهمانخانه آن حضرت است سه نفر زمین گیر که قادر به حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و نفر سوم از اهل خراسان بود. از آنها پرسیدم چگونه شما خوب نشده اید و اینجا مانده اید؟! گفتند ما به شب بیست و هفتم نرسیده ایم و همین جا مانده ایم تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب بسیاری از مردم شهرها جمع می شوند و بازار بزرگی اقامه می شود تا مدّت ده روز فقیر گوید: مبدا استبعاد کنی این مطلب را همانا معجزات و کراماتی که از این مشاهد مشرفه بروز کرده و به تواتر رسیده زیاده از آن است که احصا شود و در ماه شوال گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمه الهُداة و ضامنُ الامّة العَصاة مَوْلانا أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الرِّضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ سه نفر زن که هر کدام به سبب مرض فلج و نَحْوِ آن زمین گیر شده بودند و اطباء و دکتراها از معالجه آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بر همه واضح و آشکارا گردید مانند نمودار شدن خورشید در آسمان. مثل باز شدن درِ دروازه نجف اشرف بر روی عرب های بادیه و به حدّی این مطلب واضح بود که نقل شد دکتراهایی که مطلع بر مرض های آن زن ها بودند تصدیق نمودند با آن که در این باب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفاء آنها نوشتند. «وَلَقَدْ أَجَادَ شَيْخُنَا الْحُرُّ الْعَامِلِي فِي أَرْجَوْرْتِه»

4- شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را خوانده شود:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالتَّجَلِّي الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعْظَمِ وَالْمُرْسَلِ؛

خدایا از تو می خواهم به حق بزرگترین تجلی (تو) در این شب از این ماه بزرگ و به حق آن فرستاده

الْمُكْرَمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ؛

گرامی که درود فرستی بر محمد و آلش و بیامیزی برای ما آنچه را تو بدان از ما داناتری

يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا نَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي بِشَرَفِ؛

ای که می دانی و ما نمی دانیم خدایا مبارک گردان بر ما در این شبی که به واسطه شرافت

الرِّسَالَةِ فَضَّلْتَهَا وَبِكِرَامَتِكَ أَجَلَلْتَهَا وَبِالْمَحَلِّ الشَّرِيفِ أَحَلَلْتَهَا؛

رسالت آن را فضیلت دادی و به کرامت خویش بزرگش کردی و به جای با شرافتی درش آوردی

اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا نَسْئَلُكَ بِالْمَبْعَثِ الشَّرِيفِ وَالسَّيِّدِ اللّٰطِيفِ وَالْعَنْصُرِ؛

خدایا پس از تو خواهیم به آن بعثت شریف و آن آقای بالطف و عنصر

العَفِيفِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ اَنْ تَجْعَلَ اَعْمَالَنَا فِی هَذِهِ؛

پارسا که درود فرستی بر محمد و آلش و قرار دهی اعمال ما را در این

اللَّيْلَةِ وَفِی سَائِرِ اللَّیَالِیِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا؛

شب و در سایر شبها پذیرفته درگاهت و گناهانمان را آمرزیده و نیکی‌هایمان را مورد

مَشْكُورَةً وَ سَيِّئَاتِنَا مَسْتُورَةً وَقُلُوبَنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً؛

قدردانی و بدی‌هایمان را پوشیده و دل‌هامان را به گفتار نیک خرسند

وَأَرْزَاقَنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْيُسْرِ مَذْرُورَةً اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰی وَلَا تُرٰی؛

و روزی‌هایمان را از نزد خود به آسانی فراوان، خدایا تو می‌بینی ولی خودت دیده نمی‌شوی

وَ اَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰی وَاِنَّ اِلَيْكَ الرَّجْعٰی وَالْمُنْتَهٰی وَاِنَّ لَكَ؛

و تو در بلندترین دیدگاهی و به طور مسلم بازگشت و پایان به سوی توست و

الْمَمَاتِ وَالْمَحْيَا وَاِنَّ لَكَ الْاٰخِرَةَ وَالْاَوَّلٰی اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ اَنْ؛

مرگ و زندگی به دست تو است و انجام و آغاز از آن تو است خدایا ما به تو پناه می‌بریم از

نَزَلٍ وَنَحْزٰی وَاَنْ نَّاءِیَیَ مَا عَنْهُ تَنْتَهِی اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْئَلُكَ الْجَنَّةَ؛

خوار شدن و رسوایی و دست زدن به کاری که تو آن را قدغن کرده‌ای خدایا ما از تو درخواست بهشت را

بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِیْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاَعِزَّنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَ نَسْئَلُكَ مِنْ؛

به رحمتت داریم و پناه جوییم به تو از آتش دوزخ پس ما را به قدرت خویش از آتش پناه ده و از تو

الْحُوْرِ الْعِیْنِ فَارْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنِّنَا؛

حور العین درخواست کنیم پس به عزت خویش روزیمان گردان و وسیع‌ترین روزی ما را در هنگام پیری ما قرار ده

وَ اَحْسِنْ اَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ اَجَالِنَا وَاَطْلُ فِی طَاعَتِكَ وَ مَا یُقَرَّبُ؛

و بهترین اعمال ما را هنگام نزدیک شدن مرگمان مقرر دار و طولانی کن عمر ما را در طاعت خود و در آنچه موجب

تقرب

اِلَيْكَ وَیُحْطٰی عِنْدَكَ وَیُزِلْفُ لَدَيْكَ اَعْمَارُنَا وَاَحْسِنْ فِی جَمِیْعِ؛

درگاهت شود و سبب بهره‌مندی نزد تو و نزدیکی تو گردد و در تمام

اَحْوَالِنَا وَ اُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكِلْنَا اِلٰی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَاَیْمُنْ عَلَیْنَا؛

احوال و کارهای ما معرفتمان را کامل و نیکو گردان و ما را به هیچیک از خلق خود وامگذار که بر سر ما منت گذارد

وَتَفَضَّلْ عَلَیْنَا بِجَمِیْعِ حَوَاجِنَا لِلدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَبْدًا بِاَبَائِنَا وَ اَبْنَائِنَا؛

و بر ما تفضل فرما به برآوردن تمام حاجت‌های دنیا و آخرت ما و آغاز کن در تمام آنچه ما برای خودمان از

توخواستیم برای پدران و فرزندانمان

وَ جَمِیْعِ اِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ فِی جَمِیْعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِاَنْفُسِنَا یَا اَرْحَمَ؛

و همه برادران مؤمن ما ای مهربانترین

الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِیْمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِیْمِ اَنْ؛

مهربان‌ها خدایا از تو خواهیم به حق نام بزرگت و فرمانروایی دیرینه‌ات که
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا؛

درود فرستی بر محمد و آل محمد و این که بیامری برای ما گناه بزرگ ما را که به راستی
يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمَ اللَّهُمَّ وَ هَذَا رَجَبُ الْمُكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ؛

نیامرزد بزرگ را مگر شخص بزرگ. خدایا این ماه رجب است که گرامی است و همان ماهی است که ما را بدان
گرامی داشته

أَوَّلُ أَشْهُرِ الْحُرُمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ؛

نخستین ماه محترمی است که ما را از میان همه امت‌ها بدان گرامی داشتی پس ستایش خاص تو است ای
صاحب جود

وَالْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ؛

و بزرگواری پس از تو خواهیم بدین ماه و به حق نام اعظم و و اجل اکرم تو
الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ؛

که آن را آفریدی و در سایه‌ات مستقر گردید و آن نام از تو به دیگری نرسد که درود فرستی
عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ؛

بر محمد و خاندان پاک او و قرار دهی ما را از کسانی که در این ماه
بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لِشِفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ؛

به طاعت تو عمل کنیم و آنان که در این ماه آرزوی شفاعت تو را دارند خدایا ما را به راه راست راهنمایی فرما
وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمُلْكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ؛

و قرار ده جایگاه ما را در نزد خود بهترین جایگاه در سایه همیشگی رحمت و سلطنت با عظمت زیرا که تو
حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَقْلِبْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ؛

ما را کافی هستی و نیکو وکیلی هستی خدایا ما را برگردان به حال رستگاری و کامیابی که نه در زمره غضب
شدگان باشیم

عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ؛

و نه از جمله گمراهان به رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان خدایا از تو خواهیم
بِعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَ بِوَاجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَالْغَنِيمَةِ؛

به حق وسائل حتمی آمرزشت و به آن رحمتت که بر خویش واجب کردی که مرا از هر گناهی سالم داری
مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ الْفَوْرِ بِالْجَنَّةِ وَ النَّجَاةِ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ؛

و از هر نیکی بهره‌مند سازی و به بهشتم برسانی و از آتش دوزخ نجاتم بخشی خدایا خوانندگان تو را خواندند
وَ دَعَوْتُكَ وَ سَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَ سَأَلْتُكَ وَ طَلَبَ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ؛

و من نیز خواندمت و درخواست کنندگان از تو خواستند و من نیز از تو خواستم و جویندگان از تو جویا شدند
وَ طَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَةُ وَ الرَّجَاءُ وَ إِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ فِي؛

و من هم تو را جویا شدم خدایا تویی مورد اعتماد و امید و بسوی تو است آخرین مرحله میل و اشتیاق در
الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَاجْعَلِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي دُعَاءَ؛

خدایا درود فرست بر محمد و آلش و بنه یقین را در دلم

وَالْتَوَرَّ فِي بَصَرِي وَالتَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَ ذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ؛
و روشنی در دیده‌ام و خیرخواهی در سینه‌ام و ذکر خود را در شب و روز
عَلَى لِسَانِي وَ رِزْقاً وَاسِعاً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَأَرْزُقْنِي؛
بر زبانم و روزی وسیع بی منت و بی مانعی روزیم گردان
وَ بَارِكْ لِي فِيهَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ رَغْبَتِي فِيهَا؛
و در آنچه نصیبم کرده‌ای برکت ده و بی‌نیازی مرا در نفس خودم قرار ده و اشتیاقم را بدانچه
عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.»
پس به سجده برو و بگو:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَ خَصَّنَا بِوِلَايَتِهِ وَ وَقَّفَنَا لِطَاعَتِهِ؛ ستایش خدایی است که ما را به معرفت
خویش راهنمایی کرد و به دوستی خویش مخصوص گردانید و به طاعتش موفق داشت خدا را شکر.»
سپس صد مرتبه «شُكْرًا شُكْرًا» گفته شود.
پس سر از سجود بردار و بگو: «اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ؛
خدایا من برای حاجتم تو را قصد کردم و در مورد
عَلَيْكَ بِمَسْئَلَتِي وَ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِإِيْمَتِي وَ سَادَتِي اللَّهُمَّ انْفَعْنَا؛
خواسته‌ام بر تو اعتماد کردم و به وسیله پیشوایان و سرورانم به سوی تو رو آوردم خدایا
بِحُبِّهِمْ وَأَوْرَدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَأَرْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِي؛
به دوستی ایشان ما را سودمند کن و در جایگاه آنها واردمان کن و همنشینی ایشان را روزی ما گردان و در زمره
آنان ما را داخل بهشت گردان
زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.»
به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان .

اعمال روز عید مبعث

- این عید از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ) در آن روز به رسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آن حضرت نازل شد و برای آن روز چند عمل وارد شده است:
- 1- غسل
- 2- روزه و که آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال .
- 3- بسیار صلوات فرستادن .
- 4- زیارت حضرت رسول و امیرالمؤمنین (علیهما السلام) .
- 5- در مصباح از رِیَّان بن الصَّلْت روایت است که حضرت امام جواد (علیه السلام) در زمانی که در بغداد بود روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع اطرافیان آن حضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا

آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و مُعَوِّذَتَین چهار مرتبه و لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ چهار مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا چهار مرتبه لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا چهار مرتبه.

6- از جناب ابوالقاسم حسین بن رُوح رَحْمَهُمُ اللَّهُ روایت شده که در این روز دوازده رکعت نماز می‌خوانی که در هر رکعت حمد و سوره‌ای که آسان باشد می‌خوانی و تشهّد می‌خوانی و سلام می‌دهی و مینشینی و می‌گویی بین هر دو رکعت؛

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ؛

ستایش خاص خدایی است که فرزندی برای خود نگرفته و شریکی در فرمانروایی ندارد

و لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا يَا عُدَّتِي فِي مَدَّتِي؛

و یآوری از خوار شدن ندارد (چون خواری ندارد) و به کمال بزرگی او را یاد کن ای توشه من در دوران عمرم

یا صاحبی فی شِدَّتِي یا وَلِيِّی فی نِعْمَتِي یا غِیَاثِی فی رَغْبَتِي یا؛

رفیق من در سختیم ای سرپرست من در نعمتم ای فریادرس من در آنچه خواهم ای

نَجَاحِی فی حَاجَتِي یا حَافِظِی فی غَیْبَتِي یا کَافِی فی وَحْدَتِي یا؛

بر آرنده حاجتم ای نگهبان من در غیایم ای کفایت کننده‌ام در گوشه تنهایی ای

أُنْسِی فی وَحْشَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُقِيلُ؛

همدمم در وحشتم تویی پرده پوش عیب‌های من پس ستایش تو را است و تویی نادیده گیرنده

عَثَرْتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرَعْتِي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلَی؛

لغزشم پس ستایش تو را است و تویی برخیزاننده من هنگام افتادنم پس ستایش تو را است درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلِنِي عَثَرَتِي؛

محمد و آل محمد و بپوشان عیبم را و ایمنی بخش هراسم را و نادیده گیر لغزشم را

وَأَصْفَحْ عَنْ جُرْمِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعُدْ؛

و چشم بپوش از جرمم و بگذر از گناهانم در زمره بهشتیان بدان

الصَّادِقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ.»

و عده راستی که بدانها داده شده.

پس چون از نماز و دعا فارغ شدی می‌خوانی هر یک از حمد و توحید و مُعَوِّذَتَین و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و إنا أنزلناه

و آیه الکرسی را هفت مرتبه و بعد می‌گوئی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هفت

مرتبه و بعد می‌گویی هفت مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا و می‌خوانی هر دعا که خواهی .

7- در اقبال و در بعض نسخ مصباح آمده است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند:

«يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ وَ ضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَالتَّجَاوُزَ يَا مَنْ؛

ای که دستور داده به عفو و گذشت و خود او هم عفو و گذشت (از گنهکاران را) ضمانت کرده‌ای که

عَفَى وَتَجَاوَزَ أَعْفَ عَنِّي وَتَجَاوَزَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَقَدْ أَكْدَى؛

عفو کرده و گذشت فرمودی مرا مورد عفو و گذشت خویش قرار ده‌ای کریم خدایا جستجو

الطَّلَبُ وَاعْيَتِ الْحِيلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْأُمَالُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ؛

به جایی نرسید و راه چاره و رفتن بسته شد و آرزوها کهنه گشت و امید بریده شد

إِلَّا مِنْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ اِلَیْكَ؛

جز از تو که یکتایی و شریکی نداری خدایا من به خوبی میبایم که راههای جستجو به سوی تو

مُسْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَیْكَ مُتْرَعَةً وَ اَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ؛

گشوده است و آبشخورهای امید در نزد تو پر از آب است و درهای دعاء برای کسی که تو را بخواند

مُفْتَحَةً وَ الْاِسْتِعَانَةَ لِمَنْ اِسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَ اَعْلَمَ اَنَّكَ لِادَاعِيكَ؛

باز است و یاریت برای آن کس که از تو یاری خواهد آماده و مباح است و به خوبی میدانم که تو آماده

بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ اِلَیْكَ بِمَرْصَدٍ اِغَاثَةٍ وَاَنَّ فِی اللّٰهْفِ اِلَیْ؛

اجابت دعای خوانندگان هستی و مهبای فریادرسی فریادخواهان از درگاهت می‌باشی و این را هم میدانم که در

پناهنده

جُودِكَ وَالصَّغْمَانِ بِعِدَّتِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنُودُوحَةً عَمَّا؛

شدن به جود تو و اعتماد به وعده تو عوض کاملی از منع بخیلان و بینیزی وسیعی است از آنچه

فِی اَیْدِی الْمُسْتَثَرِّينَ وَاَنَّكَ لَا تَخْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلَّا اَنْ تَحْجُبَهُمْ؛

در دست توانگران و ثروتمندان است و میدانم که تو از خلق خویش در حجاب نشوی مگر آنکه اعمال ایشان

الْاَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ اِلَیْكَ عَزْمُ ارَادَةٍ؛

میان تو و ایشان حجاب قرا دهد و این را هم دانسته‌ام که بهترین توشه کسی که به سوی تو کوچ کند یک

تصمیم جدی

يَخْتَارُكَ بِهَا وَ قَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْاِرَادَةِ قَلْبِیْ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ؛

و نیرومندی است که تو را بدان اختیار کند و با یک چنین تصمیمی دل من با تو برآز و نیاز پرداخته از تو خواهم به

حق هر دعائی

دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلُهُ اَوْ صَارِخٌ اِلَیْكَ اَعْنَتِ صَرْخَتُهُ اَوْ مَلْهُوْفٌ؛

که تو را دعا کرده بدان شخص امیدواری که به آرزویش رسانده‌ای یا فریادخواهی که به درگاه تو فریادخواهی کرده

و به دادش رسیده

مَكْرُوبٌ فَرَجَتْ كَرْبُهُ اَوْ مُذْنِبٌ خَاطِئٌ غَفَرْتَ لَهُ اَوْ مُعَافٍ اُتِمَمَتْ؛

یا دلسوخته گرفتاری که تو گرفتاریش را بر طرف کرده یا گنهکار خطاپیشه‌ای که تو او را آمرزیده‌ای یا تندرستی که

نعمت

نِعْمَتِكَ عَلَیْهِ اَوْ فَقِيرٌ اَهْدَيْتَ غِنَاكَ اِلَیْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةُ عَلَیْكَ حَقٌّ؛

را بر او تمام کرده‌ای یا نداری که از توانگری خود به او داده‌ای و چنین دعایی به درگاهت حقی پیدا کرده

وَ عِنْدَكَ مَنَزَلُهُ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَضَيْتَ حَوَائِجِیْ؛

و در پیش تو منزلت و مقامی یافته که درود فرستی بر محمد و آل محمد و برآوری حاجاتم را

حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَ هَذَا رَجَبُ الْمَرْجَبِ الْمُكْرَمِ الَّذِیْ اَكْرَمْتَنَا؛

حاجات دنیا و آخرت و این ماه رجب المرجب و ماه گرامی است آن ماهی که

بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرْمِ اَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَیْنِ الْأُمَمِ یَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛

نخستین ماه محترم است و ما را بدان گرامی داشته‌ای از میان سایر امت‌ها ای صاحب جود و کرم

فَنَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِیْ؛

پس به حق این ماه از تو خواهیم و به حق نام اعظم تو ، آن نام برتر و گرمی‌تری که آن را
 خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ؛
 آفریدی پس در زیر سایه رحمتت مستقر گردید و از تو به دیگری نرسد که درود فرستی بر
 مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ؛
 محمد و خاندان پاکش و قرار دهی ما را از کسانی که در این ماه به طاعتت عمل کنیم
 وَالْأَمِلِينَ فِيهِ بِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ؛
 و آنان که در این ماه آرزوی شفاعت را دارند خدایا ما را به راه راست هدایت فرما و جایگاه ما را
 مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ؛
 در پیش خود بهترین جایگاه در زیر سایه همیشگی قرار ده که به راستی تو ما را بسی و نیکو وکیلی هستی
 وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنِ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ؛
 و سلام بر بندگان برگزیده‌اش و درودهای او بر ایشان همگی و نیز خدایا
 وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ بَكَرَامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَ بِالْمَنْزِلِ؛
 مبارک گردان برای ما در این روزی که آن را برتری دادی و به کرامت خویش آن را بزرگ کردی و به جایگاه
 [الْعَظِيمِ] الْأَعْلَى أَنْزَلْتَهُ صَلَّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ؛
 بزرگ والاتری آن را جای دادی درود فرست بر آن کس که او را در این ماه به سوی بندگانت فرستادی
 وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَحَلَلْتَهُ اللَّهُمَّ صَلَّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ؛
 و او را به مقام بزرگی درآوردی خدایا درود فرست بر او درودی همیشگی که برای تو
 شُكْرًا وَلَنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَاخْتِمَ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى؛
 سپاسگزاری باشد و برای ما ذخیره‌ای و قرار ده برای ما در کارمان آسانی و تا پایان عمرمان با خوشبختی ما را
 مُنْتَهَى آجَالِنَا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيُسَيْرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ؛
 مقرون دار و تو ای خدا برآستی چنانی که اعمال اندک ما را پذیرفتی و به رحمت خویش به بهترین
 آمالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَسَلَّمَ؛
 آرزوهایمان رساندی همانا تو بر هر چیز توانایی و درود و تحیت خدا بر محمد و آلش باد.